

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 21. De execrabili Herodis scelere Pij conuiuæ exsecratio. Ad
Herodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Adde, quod iraris vindex furor arguet aëtris;
 Ut plorent, oculis induet astra dolor.
 Auritis scopulis si lugubris aggemat Echo:
 Dedecus hoc Divum nesciet aëtra queri?
 At surdo ne tale nefas nox supprimat aëuo;
 Vox sceleri testis publica, mundus erit.
 Si Themis forte velis scitari conscia causam:
 Parua, gemens dices, sen magis nulla fuit.
 Vox levis aurâ, nigrâ quæ dedecus increpat aula;
 Cui sanctum nihil est, pro gratæ crimen erat!
 Aurâ quid leuius, grauius quid crimine cædis?
 Aura tamen summi criminis instar haber.
 Idque ubi sponder opem succo medicata salubri
 Lingua; reo pestis ne qua sit atra toro.
 Ah! futor in sæuam quò, quò ruis impie mortem?
 An mors apta malo quæ medeatur, erit?
 Parce precor Medico. quo cor dolet, oderis vulcus?
 Stulte, putas Medici morte medela venit?

Elegia 21.

**De execrabili Herodis scelere
Pij coniuæ execratio.**

AD HERODEM.

Ante quidem rebar eadem scelus esse furoris.
 Ut video; Veneris nunc ea ludus erit.
 Lusus ut est Boreæ turres strauisse procellis:
 Sic Cypridis risus nomina summa rapi est.
 Sed quod agit duri vis iracunda furoris:
 Hoc agit in molli vox chely fusa choro.
 Parce precor sceleri, quod & ipsa nec ausit Erynnis.
 Et cedat lacrymis mitior ira meis.
 Quid precor, ut tepidis tigris mansuescat ab undis,
 Ipsâ sequitua quæ magis seua furit?
 Cos ut inani pro corde tuo sub pectore staret?
 Cederet his mollis eos, quibus vror, aquis,

Cederet

Cederet & tanto chalybis genus omne dolori.
 Sed quid adhuc lacrymis os dolor eger arat ?
 Iste furor nullos mitescit amoris ad imbres;
 Quem parit incesto crimine foetus amor.
 Si scelus arcessas à fonte furoris, & orco;
 Eumenis huic sceleri, dic, caput ipsa fuit.
 Quod si fors aliquid sit, cui mens effera cedat;
 Credo, minor vatis cederet illa minis,
 Nulla tamen cessit, stat inexorabile pectus;
 Et rabies necdum, quo satietur, habet.
 Scilicet ad cytharæ sonitus, plaususque, chorosque,
 Surda lyræ iustas abstulit aura preces.
 Nil agitis lacrymæ, sed opus magè sanguinis usu,
 Frangat vt hunc duræ mors adamantina manu.
 Franget? adhuc tetrum ludit tigris impia ludum.
 Tigridis est risus, quod mihi planctus erat.
 Hospes vti digitis æstium ventilat aurum:
 Sic rotat articulis impia lena caput.
 Ast exsanguè caput, cui non tam morte silet vox;
 Quàm luxûs odio, luxuriæque probro.
 Si modò lingua cauo non ruminat ore querelas,
 Nec vibrat ira truces in fera monstra minas.
 Indignans oculos auertit, opinor, in iram
 Fulmineos, disco qui sine voce iacet.
 Nec cinis hic pallor, pallet de Cypride rædâ.
 Quæ dare iussa choros, tale sit ausa nefas.
 Cernis vt in mutas cruor emicat igneus iras?
 Arguit excisum probra cruenta caput.
 Si fuerit vox visa mori moriente palato;
 Triste sacro scribet sanguine fama scelus.
 Sanguine, iugis hiems nullo quem delectat imbre,
 Vlla nec annosis deterat hora rotis.
 Quis scit an & memori scelus hoc non pinxerit astro,
 Sanguineis scribi luna sùera notis?
 Terra parens certè violis id scribit & herbis.
 Arboribus scribit, scribit & ipsa petris.
 Vt sic purpureus iam sit liber orbis, & æther;
 Cui memor inscribat facta nefanda cruor.

Pythagoræ

(a) Pythagoras, & alij sanguineas in Luna literas arte magica abs se inscribi fingeant, easque ostendebant.

Elegia. 22.

Herodis Herodiadisque crudelitas.

Vos par vrget amor concordi currere fræno,
 Deperit incestum Iuno scelestæ Iouem.
 Et quasi non Iouis hic fat sit furor asper in hostem,
 Asperat immites coniugis ira minas.
 Hinc fitit Herodes, Herodias inde cruorem.
 Hæc sceleris causam sciscit, at ille scelus.
 Par ut vterque furit, par vrget vterque periculum,
 Et par inde nefas constat adulter Hymen.
 Inde dies ubi læta redit genialibus horis,
 Iucundi que vocant annua festa tori;
 Et redit ad cœnam funesti scena furoris,
 Digna Thyestæa denuò nube premi.
 Stat detestandæ cœnæ caput agnus in auro,
 Quem laniat sæuis bellua terna modis.
 Non perdix, non pavo sapit, nec Phasidos ales,
 Ebria Peucino nec placet vva mero.
 Non nisi delicias caput illætabile varis
 Hic facit, & pascit gaudia lauta cruor.
 Heu rabies! quam non Theris omnibus eluat vndis,
 Cui tot ad illecebras mors nisi cruda sapit.
 Quis neget hic epulum condi ferale Megaris,
 Pocula queis sanguis fercula truncus homo.
 Nec fat id est scelere. (quisnam furor iste furoris?)
 Insuper obscœnis polluit opprobrijs.
 Hic medio caput vngue procax defigit, & vncâ
 Nare sonat, rhonchos, sibilaque ille vibrat.
 Aut fodit alterno postica ciconia motu.
 Exserit hic linguam, despuit ille probrum.
 Censeres sentire feri ludibria scurræ
 Triste caput; surdas cui fremit ira minas,

S ij Luminaque